

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Petri Ribadeneiræ, Societatis Iesv Presbyteri, De
Tribulationibus huius seculi Libri Duo**

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniae, 1604

Capvt I. De tribulationibus generalibus quibus Deus mundum affligere
folet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50340)

R. P. PETRI
RIBADENEIRAE

SOCIETATIS IESV,

DE TRIBVLATIONI-
bus

Liber Secundus.

IN QVO DE TRIBVLATI-
onibus generalibus, & earundem
remedijs agitur.

CAPVT I.

DE TRIBVLATIONIBVS GENE-
ralibus, quibus Deus mundum
affligere solet.

DEVS non tantum perso-
nas particulares propter
delicta sua castigat, & di-
uersis (quemadmodum
superiori libro declarau-
mus) pœnis affligit; sed ipsas etiam ciui-
tates, prouincias, & integra quando-
que regna ob peccata inibi commissa
grauissimè affligit. Hinc Regius Prophe-

K

6

ta David

Psal. 106.

ta David: Deus, inquit, posuit flumina
desertum: & exitus aquarum in siccum; & terra
fructiferam in salsuginem, à malitia iniquo-
rum tantum in ea. Et Ecclesiasticus: Mors, &
guis, contentio, & romphæa, oppressiones,
mes, & contritio, & flagella: super iniquos
creata sunt hæc omnia, & propter illos facta
est catachysmus. Ieremias quoque Prophe-
ta loquens de siccitate & sterilitate
temporis adeò magna, vt nec aqua in
fontibus, nec herba in campis appareret, ma-
nifestè docet, iniquitates populi miseræ
& calamitates istas introduxisse. Idè
enim Oseas Propheeta ostendit, cum ab-
minationes & vitia suo tempore regna-
ntia speciatim recensens, ait: Propter hæc
desertabit terra, & in siccabitur omnis qui
habitabat in ea, in bestia agri, & in volucre cali-
di, & pisces maris congregabuntur. Itè Amos
Propheeta ad filios Israël: Audite verbum
hoc vacce pingues, quæ estis in monte Samaria:
quæ calumniam faciis egenis, confrin-
gitis pauperes: ego dedi vobis staporem de
cælestium in cunctis vrbibus vestris, & indige-
ntiam panam in omnibus locis vestris: & nunc
estis reuersi ad me, dicit Dominus. Ego qui
que prohibui a vobis imbrem, cum adhuc tres
menses superessent vsque ad messem: Quare
cū Achior Princeps & Dux Ammonita-
rum iudicasset Holoferni quã mirabiliter
Deus

Cap. 40.

Cap. 12.

41.

Cap. 4.

Cap. 4.

E

Deus

rantes

trã in

cens:

in con

los, qu

rum t

ti: tu

coram

quonia

mus in

Idè

Liber

ration

figat

rum,

differ

te con

ac po

caren

sacra

chod

um a

serui

ecute

alij

& del

ciar

A

profi

A

profi

Deus

Deus filios Israël parentes & obtemperantes sibi protegeret ac defenseret; contra inobedientes puniret, consuluit ei, *Iudith. 5.*
Perquire si est aliqua iniquitas eorum, in conspectu Dei eorum: & ascendamus ad illos, quoniam tradens tradet illos Deus eorum tibi, & subiugati erunt sub iugo potentie tue. Si vero non est offensio populi huius coram Deo suo, non poterimus resistere illis: quoniam Deus eorum defendet illos: & erimus in opprobrium uniuersæ terræ.

Idem omninò apertè nobis Iudicium Liber demonstrat, in quo declaratur, quare Deus populum suum castigatum tradiderit in manus inimicorum, quoties maiestatem diuinam offensus; & quomodo vice versa à potestate eorum liberauerit, quoties dolentes ac pœnitentes Creatorem suum deprecarentur. Atque ideò Deus in Scriptura sacra. *Cyrum Pastorem & Christum, Nabuchodonosor verò Regem, Seruum suum appellat, quem sibi aduersus Tyrum seruuisse testatur; etenim minister & executor erat diuinæ iustitiæ, sicut omnes alij quibus vitur Deus in pœnam & destructionem regnorum & prouinciarum.*

Alarichus Gothorum Rex Romam proficiscens, ab Eremita quodam rogatus.

K 7/ tus.

tus & admonitus ne manus suas fangi
ne inquinaret, aut de perditione innocen-
tis populi lætaretur, respondit: Ego in-
to planè animo Romam proficiscor. Sed
est quidam, qui me quotidie molestat,
mò vi impellit, & sic alloquitur: Iter ce-
pessito, urbem Romam vastatò.

*Mancl. in 2.
volum.* Attila Hunnorum Rex seipsum *Me-
zum orbis & flagellum Dei*, & Tamerlanus
ille magnus se *Iram Dei* nuncupabatur
certè, vt verum fatear, vterq; crudeliter
ecutor & diuinæ iræ vindex extitit. Nè
Attila cum in Trecenscs duceret exerci-
tum, S. Lupus ciuitatis eiusdem Episco-
pus, pontificali habitu decoratus, cum
suo Clero obuiam venienti processit, &
coram illo admissus, ait: Tu quis es: qui
terram dissipas & conculcas? Cui Attila:
Ego sum Attila Rex Hunnorum, flagellum
Dei. Ad quam vocem iussit Episcopus
portas ciuitatis aperiri, dicès: Beneuen-
rit flagellum Dei, & induxit illos in ciui-
tatem, sed Dei iudicio statim vt ingressi,
omnes cæcitate percussi sunt: & transe-
ntes per mediã ciuitatē, nemini damnum
vel mali quippiam intulerunt. Etsi enim
Attila flagellum Dei esset, noluit tamen
Deus vt flagellaret illos, qui ipsum cum
summa patientia & humilitate accepta-
ferunt.

Plurima alia S. scripturæ loca, hæc vera esse docēt, & innumera penè exēpla diuerfarum pœnarum, huic mundo propter peccata hominum immissarum supeditant, quæ cum omnibus notissima sint, omniaque quàm possum breuissimè expedire proposuerim, suffecerit nobis vnicum illud, quod strenuissimus Dux Iosue priusquam moreretur coram vniuerso populo Israël cunctas sibi concessas à Deo victorias enumerans, ait: *Deus sanctus, & fortis emulator est, nec ignoscet sceleribus vestris atque peccatis. Si dimiseritis Dominum, & seruietis Dijs alienis, conuertet se, & affliget vos, atque subuertet postquam vobis præstiterit bona.*

Cap. 24.

Ex supradictis colligimus, bellum, famem, pestem, aliasque similes calamitates nobis à Deo immissas, solūmodò pœnam & vindictam esse peccatorum, quæ ubique in Rep. christiana committuntur: quanquam legamus etiam DEVM ob vnus tantum hominis delictum immensam mortalium multitudinem puniuisse. quemadmodum triennali fame in diebus Dauidis Israëlitas afflixit, eò quòd Rex Saul initum à Iosue cum Ga-

2. Reg. 28.

Iosue 9.

Dauid

2. Reg. 24.

Dauidis qui populum numerari praeparat, pestilentia à Domino percussa est.

1. Paral. 21.

Aliquandò Deus, populi delicta puni-
turus, permittit Regem aut Principem
graue peccatum labi, quatenus iustus
& Regem & Regnum ipsum affligere
causam habeat, sicut de Dauide Scrip-
tura attestatur, dicens: *Consurrexit autem
Iesus contra Israël: & incitauit Dauid, ut
mereret Israël.* Super quæ verba sanctus

Greg. l. 25.

in Iob. c. 20.

Gregorius inquit: Secundum merita
plebium disponuntur corda rectorum.
Iustus verò Iudex peccantis vitium ex
peccatorum animaduersione corripuit, et
quorum causa peccauit. Sed quia ipse scilicet
sua voluntate superbiens, à culpa
alienus non fuit: vindictam culpæ etiam
ipse suscepit. Nam ira sæuiens quæ corpo-
raliter populum percussit, rectorem quoque
populi intimo cordis dolore pro-
strauit. Certum verò est, quòd ita sibi in-
uicem & rectorum merita connectan-
tur, & plebium: vt sæpè ex culpa Pasto-
rum deterior fiat vita plebium; & sæpè
ex plebium merito, mutetur vita Pasto-
rum.

Nonnunquam etiam impios Deus
exaltat, & sceptrum ac regimen illis tribuit
in pœnam subditorum, sicut ait S. Iob.

Tob: *Qui regna re facit hominem hypocritam* Cap. 34.
 propter peccata populi. Et Esaias Propheta: Cap. 3.

Et dabo pueros Principes eorum, & effæmi-
 nati dominabuntur eis. Quandoque Deus
 homines barbaros, feros, & impios de-
 sæuire, & tyrannidem in populo suo ex-
 ercere permittit, vt crudelitate eorum ab
 iniquitatibus suis mudentur. ideoque
 per Prophetam Esaiam Assyriorum Rex
Virga furoris, & per Ezechielem Nabu-
 chodonosor *Seruus Dei* appellatur, quan- Cap. 29.
 doquidem illo vsus in puniendis tribubus
 Iuda & Israël. Nonnunquam etiam De-
 us aliquem honoribus sublimat, & in re-
 gnum prouehit, vt per ipsum vel impie-
 tatem alterius cuiusdam Regis in se de-
 linquentis puniat, quemadmodum mi-
 sit Iehu ad perdendam & extirpandam
 posteritatem, & domum Achab: vel vt
 consoletur, reparet, ac compenset suspi-
 ria populi, veluti Cyro & Constantino
 Magno contigit.

Sed, vt ad propositum nostrum reuer-
 tamur, mirum nemini videri debet, si pec-
 cante Rege seu Capite, populus, qui cor-
 pus est, & à capite regitur, tribulationi-
 bus varijs affligatur: mirandum autem, &
 magnoperè miranduma, quod Deus ob
 vnius priuati hominis delictum, non v-
 num tantum aut alterum, sed ingentem
 homi-

Iosue 7.

hominum multitudinem flagellet; si
 euenit tribus istis pugnatorum milibus
 ascendentibus contra ciuitatem Hai,
 terga vertentes, percussi sunt à Viris
 bis eiusdem propter facinus Achan,
 præuaricatus pactum Domini, tulerat
 anathemate & furatus atque mentis
 absconderat inter vasa sua. Etenim De
 per pœnam huius hominis, nos omnia
 præmonet ac docet, se, cum ad eum se
 vnus castiget peccatum, multo ac
 & seuerius castigaturum multorum
 quitatem. Etcertè quilibet considerat
 deberet, non esse malum hoc priuatum
 aut separatam, sed publicum & commu
 ne omnibus; ita vt cum ipse Reip. mem
 brum sit, quicquid boni vel mali eidem
 acciderit, id ipsum tanquam sibi prop
 um reputet, quemadmodum humi
 corporis membra faciunt, sicut docet
 postolus Paulus.

1. Cor. 12.

Verùm non immeritò quis miraretur
 cur Deus affligendo Regionem in
 gram, probos simul cum improbis pe
 niat, ita vt iustus & innocens eandem
 cum impio & peccatore pœnam la
 Hæc tribus potissimum de causis fieri
 spondet S. Augustinus. Primò, quòd
 peccata quibus Deus indignatus, imp
 uit tantis calamitatibus mundum, hum

*Lib. 1. de
 sin. cap. 9.*

Interrogantes, quamuis longè absint à
 facinorosis, flagitiosis & impijs, tamen
 non vsque adeò se à delictis deputant a-
 lienos, vt nec temporalia pro eis mala
 perpeti se iudicent indignos, quos Deus
 tribulationis igne purgat, quò vel sic in-
 probatum argentum, & purum ac niti-
 dum aurum euadant. Deinde, quòd hi
 qui dissimiliter viuunt, & à malorum fa-
 ctis abhorrent, parcunt tamen peccatis
 alienis, quæ dedocere & obiurgare debe-
 rent: vel cum laboris piget, vel os eorum
 verecundantur offendere: vel cum eo-
 rum inimicitias deuitant, ne impediant,
 & noceant in istis temporalibus rebus:
 siue quas adipisci adhuc appetit eo-
 rum cupiditas, siue quas amittere formi-
 dat infirmitas: ita vt iure cum eis tem-
 poraliter flagellentur, & vitam hanc a-
 maram sentiant, cuius amando dulcedi-
 nem peccantibus eis amari esse nolu-
 erunt. Et quia peccatis eorum dam-
 nabilibus parentes, corripere no-
 lunt quæ corripiendo corrigere
 possunt; meritò simul flagellantur,
 non quia simul agunt malam vitam,
 sed quia simul amant temporalem vi-
 tam, non quidem æqualiter, sed tamen
 simul, quam boni contemnere debe-
 rent,

rent,

rent, vt illi correpti atque correcti con-
querentur æternam.

Denique iusti cum pijs flagellantur
multiplicetur meritum, & augeatur
na iniuste patientium, sicut & patitur
Iobi corona aucta, & meritum multi-
catum est. Affliguntur etiam boni
ter & mali, vt sibi ipse humanus animus
sit probatus & cognitus, quanta virtus
pietatis gratis Deum diligit, & pro-
mus consideratis atque perspectis
rum tribulationibus, calamitatem &
feriam suam æquiori animo toleret,
sumptisque viribus iustitiæ & benedi-
to Dei se conformet.

CAPVT II.

QVOD DEVS PECCATVM
*num per alia subinde peccata puniat,
magnisque mundum hunc scan-
dalis affligat.*

Mirum quidem est Deum peccati
enormitatem & sceditatem
ui pœna castigare, & voluptatibus atque
inordinatis appetitibus salutari quodam
doloris & tribulationis pharmaco me-
ri. Mirum etiam est infinitos inter
ob vnus delictum à Rege Regum & do-
minantium Domino puniri. itidem